Ostatni Król Ayleidów

Ostatni Król Ayleidów

Pióra Herminii Cinny



yleidzi, czyli kontynentalne wysokie elfy, przez wieki władali Cyrodiil w mitycznych czasach, przed początkiem zapisanej historii. Prawdę mówiąc, jedną z pierwszych zapisanych dat jest Upadek Wieży z Białego Złota, w roku 1E 243, powszechnie uważany za oznakę końca Ayleidów.

Choć panowanie Ayleidów w Cyrodiil faktycznie zostało przerwane w 1E 243, był to tylko jeden z najwyraźniejszych etapów rychłego końca długotrwałego upadku. Pierwsze dwa stulecia pierwszej ery były areną wzmagających się sporów między wielkimi ayleidzkimi władcami Cyrodiil. Prawdopodobnie Alessja wykorzystała okres wojny domowej, by wywołać swe powstanie. Cesarscy historycy tradycyjnie przypisywali jej zwycięstwo interwencji ze Skyrim, lecz wygląda na to, że podczas oblężenia Wieży z Białego Złota Alessja otrzymała co najmniej równie silną pomoc od zbuntowanych ayleidzkich władców.

Powszechne wyobrażenie Ayleidów jako okrutnych panów jest oczywiście oparte na faktach, lecz mniej osób wie, że po 263 r. niektórzy z ayleidzkich książąt ciągle rządzili Cyrodiil, jako wasale nowej cesarzowej. Sugeruje to, że albo władza Ayleidów nie była powszechnie znienawidzona, lub też Alessja i jej następcy byli bardziej pragmatyczni, niż głosi tradycja - być może jedno i drugie.

Tak czy inaczej, wykopaliska w wielu ruinach Ayleidów świadczą o dalszej okupacji, a nawet ekspansji podczas tak zwanego Późnego Okresu Ayleidzkiego (1E 243 - ok. 498). Początkowo wielu ayleidzkich władców rządziło dalej w charakterze wasali nowych ludzkich rządów. Niekiedy popierający Alessję Ayleidowie byli nawet nagradzani ziemiami odbieranymi zabitym wrogom. Nie wiadomo dokładnie, w jakim stopniu przetrwało niewolnictwo w Cesarstwie Cyrodiil. Ludzie dalej mieszkali na terenach rządzonych przez

Ayleidów, lecz nie istnieją źródła ukazujące ich warunki bytu.

Od początku były to niespokojne stosunki, którym nie dane było przetrwać długo. Niezadowolenie z dalszej obecności ayleidzkiej szlachty w Cesarstwie przyczyniło się do powstania tak zwanego Zakonu Alessjańskiego, założonego przez Marukha. Pierwszymi ofiarami Alessjan byli Ayleidzi z Cyrodiil. We wczesnych latach 300-nych, ocalałe społeczności Ayleidów na terenach ludzi były jedna po drugiej wybijane, a uciekinierzy tymczasowo dołączali do pozostałych ayleidzkich władców.

Wtedy w r. 361 Alessjanie zdobyli władzę w Cesarstwie i wprowadzili na całym jego obszarze Doktryny Alessjańskie. Zlikwidowano włości Ayleidów. Wydaje się, że wykonanie tych dekretów nie wymagało użycia zbytniej przemocy - prawdopodobnie równowaga sił przechyliła się wtedy tak bardzo na niekorzyść Ayleidów, którzy już od dawna to przewidywali, że większość z pozostałych Ayleidów po prostu opuściła Cyrodiil, asymilując się w końcu wśród elfiej ludności w Puszczy Valen i Wysokiej Skale. Co więcej, powstanie Hegemonii Direnni może być związane z exodusem Ayleidów z Cyrodiil (który to związek nie był jeszcze przedmiotem poważnych badań historycznych).

Mimo tego, resztki populacji Ayleidów wydały się przetrwać panowanie Alessjan, gdyż słyszymy o „ostatnim królu Ayleidów", który brał udział w bitwie na Glenumbryjskich Wrzosowiskach, kiedy to Direnni zadali Alessjanom decydującą klęskę w roku 482. Nie wiadomo, jakim sposobem lud tego władcy przetrwał poprzednie stulecie. Nie wiemy nawet, kim oni byli, choć najnowsze badania wskazują, że Nelanata może być miejscem pochówku tego „ostatniego króla". Niestety przy obecnej sytuacji Cesarstwa fundusze na odpowiednie badania tak rozległych ruin są niedostępne, więc to przyszłe pokolenia będą musiały odpowiedzieć na te pytania.

Ostatni Król Ayleidów

FormId	skyrim.esm:072840
Owning plugin	skyrim.esm
Local FormId	072840
Editor ID	MG03Book02
Inventory image	(none)
Menu art	HighPolyBasicBook05a
Value (gold)	5
Type	Book or tome
Weight	1
Can be taken	Yes
Teaches	(none)
Inventory description	(none)
Keywords	VendorItemBook
Locations	2
Leveled lists	0
Scripts	0

© Bethesda Softworks LLC and the authors of the mods in the load order.
Exported and generated with SkyrimSourceExporter.